इत्य् उक्तः स तया पुत्र्या दातुं तां प्रत्यपचत धर्मगुप्तस् तद् त्राभाष्य शय्यारोपणवर्जनं । हं4 गुरुतेनो उनुमेने च सालर्हासम् तथा 'रुव तत्. विवाक्तो मम पुत्रस्य तावद् श्रस्त् इति चित्तयन् । 🤒 त्रय 'त्रादाय कृतोदाकां तां स सोमप्रभां **बधूं** गुरुप्तेनमुतः प्रायाद् गुरुचन्द्रो निज्ञं गृरुं । 86 सायं च 'रृनं पिता 'भ्रवादीत्, पुत्र शय्याम् इमां बधूं त्रारोपयः स्वभाषा **क्टि कस्य 'त्रश**प्या भविष्यति । ⁸⁷ तच् ह्रुत्वा श्रशुरं तं सा बधूः सोमप्रभा क्रुधा विलोक्य भ्रामयामास यमाज्ञाम् इव तर्जनीं । 🤲 तां दृष्टा 'रृव 'ग्रुङ्गुलिं तस्याः सुषायाम् तस्य तत्त्वणं बणिजः प्रययुः प्राणाः ग्रन्येषां च 'ग्राययी भयं । 🕫 गुरुचन्द्रो ऽपि संप्रप्ति तस्मिन् पितरि पञ्चतां. मारी मम गृरु भाषा प्रविष्टा इति व्यचित्रयत् । 🕫 ततम् च 'म्रनुपभुज्ञानो भाषी तां गृरुवर्तिनीं सिषेवे गुरुचन्द्रो ऽसाव् ग्रसिधारम् इव व्रतं । 🦭 त्रु:खद्ख्यमानी ज्लर् विर्त्तो भोगसंप्रि ब्राव्हाणान् भोजयामास प्रत्यकं स.कृतव्रतः । १३, तद्वार्या 'त्रपि च सा तेभ्यो दिजेभ्यो मौनधारिणी भुक्तवद्यो ददौ नित्यं दिचणां दिव्यद्रपभृत् । 🤒